

Analytik A. Perla: Co cenného si Erdogan odvezl ze Soči? (VIDEO)

- CZ24 News | 8. září 2023

TURECKO/RUSKO: Kreml ukázal novinářům menu z oběda ruského a tureckého prezidenta v Soči. Na něm popíjeli víno z Divnomorského panství (pochybuji, že Erdogan jako pravověrný muslim alkohol skutečně pil...pozn-překl.). Na co pili, toť otázka. Na čem se jim podařilo dohodnout? Jak vypadá nová dohoda o obilí, tentokrát velmi výhodná pro Rusko, a proč se turecký vůdce považuje za vítěze jednání. Skrytých významů je ještě více než obvykle, zamysleme se společně...



Takže konečně k nám přijel Erdogan s návrhem obilné dohody. Bylo a je kolem toho

spousta řečí a dohadů a nejasností - co k tomu poviš?

Tak především – protože mi v Cargradu nepovolili nazvat tak můj článek, řeknu to tedy: – *prognóza Cargradu se zcela potvrdila...*

Erdogan nejenže nepřijel jen kvůli obilné dohodě, ale obdržel odměnu za svou, nyní již jasně proruskou pozici, obilnou dohodu novou – přesněji řečeno – test nové dohody. V této dohodě není OSN ani Gutierres, nejsou nesplnitelné sliby Rusku a není v ní Ukrajina. Místo toho je v ní dodávka (zatím) jednoho milionu tun ruského obilí do Turecka, jsou finanční záruky této dodávky se strany arabských států, nejspíš Kataru, a je předpoklad, že pokud si Turecko poradí s rychlou realizací této dodávky (a není důvod o tom pochybovat), změní se Turecko v centrum distribuce obilí, jež bude za subvencované ceny (nikoli zdarma) dodáváno do Afriky. Do oněch afrických zemí, o něž mělo takovou starost globální společenství, že kvůli nim byla údajně vymyšlena první obilná dohoda. My si velmi dobře pamatujeme, že obilí z první této dohody nedošlo do Afriky prakticky vůbec (70% zůstalo jen v Evropě) a nyní se dohodli, že 100% ruského obilí půjde přes Turecko do Afriky. Přičemž, jak prohlásil V.Putin na závěr jednání, jsou ve fázi přípravy dohody s některými z afrických zemí o bezplatné dodávce ruského obilí – pravděpodobně rovněž přes Turecko.

Pro Rusko to je výhodné s hlediska upevnění politické pozice, velmi výhodné pro ruské producenty a exportéry obilí, protože jde o export bez zprostředkovatelů a zbytečných ztrát. Tady je třeba připomenout, že díky samé existenci předchozí obilné dohody ztráty ruských exportérů dosáhly zhruba 1 miliardu dolarů. A zůstat největším exportérem obilí na světě Rusko bezpochyby hodlá.

Během jednání Putina s Erdoganem došlo k něčemu, co dosud nikdo nedokázal vysvětlit, a já také ne. Nicméně svědčí o tom, že ne všechny těší, že se prezidenti domluvili. Šlo o to, že Erdogan na začátku svého vystoupení řekl, že je Putin jeho „drahý přítel“, ale tlumočník – z neznámého důvodu – to přeložil jako „vážený kolega“... Předpokládám, že tlumočník už byl zbaven prémie a vyslechnut.

Faktem zůstává, že prezidenti nejednali jen o obilné dohodě, ale i o spolupráci ve dvou dalších směrech:

1. Součinnost Ruska jako exportéra a Turecka jako velmi váženého klienta. Bylo řečeno, že se jedná nadále o tzv. plynovém hubu v Turecku – tedy že se dodávky ruského plynu přes Turecko do Evropy stávají důležitějšími než dosavadní dodávky přes Ukrajinu;
2. Výstavba už druhé jaderné elektrárny na tureckém území u městečka Sinop, známého z rusko-turecké války, kde v roce 1853 ruská černomořská flotila zničila tureckou eskadru. Nyní by se mohlo místo stát symbolem rusko-turecké spolupráce... Pokud se tato elektrárna začne stavět (a my nemáme důvod tomu nevěřit), budou Rusko a Turecko – v dobrém slova smyslu – svázány na dlouhá desetiletí tímto, tak říkajíc, „energetickým mostem“.

K čemu je to Erdoganovi dobré?

Kromě toho, že je pro něj velmi výhodný obchod s Ruskem – nejen obilím, které zase tak moc nepotřebuje, ale on potřebuje obchod s Ruskem v národních měnách. A to proto, že Rusko je ochotno dodávat inflací zkoušenému Turecku své zboží za pevné ceny. Tím, že s nimi budeme obchodovat za pevné ceny v rublech, pomůžeme jim významně snížit inflační rizika oproti obchodu v dolarech. Ale my tím, že je v podstatě budeme subvencovat, udeříme na dolar daleko účinněji.

Erdogan si i nadále přeje být v očích světa hlavním zprostředkovatelem jednání Putina o ukončení válečných činností na Ukrajině. Pro mě osobně to bylo jediné překvapení z rozhovorů prezidentů – vše ostatní se dalo očekávat. Totiž, že tam Putin řekl, že velmi pozorně sleduje návrhy Číny, Turecka

a afrických zemí. Znamená to, že Erdogan bude mít co říci Zelenskému a pravděpodobně i v NATO ve věci dalších svých rozhovorů s Ruskem.

Putin mu ale řekl, že : „Západ nás opět převezl a Váš návrh odmítl...”

Navíc Putin řekl, že v tuto chvíli žádné platné návrhy o příměří, které by mohlo Rusko posoudit – nejsou. Vše, co bylo uděláno, bylo to, že Erdogan obdržel jakési právo pustit se do „kyvadlové diplomacie“. Znovu opakuji: – Erdogan chtěl být jediným skutečným prostředníkem – a toho práva se mu dostalo. Ovšem, zda dostal možnost dovést toto zprostředkování k nějakému výsledku, o tom si dovolím pochybovat. Mám dojem, že po nějaké době budeme, přirozeně s velkou lítostí, uznat, že úsilí našeho drahého tureckého přítele, který se velmi snažil, tak toho úsilí nikoli z jeho viny, ale z viny západních partnerů opět byly neúspěšné...

AUTOR: Andrej Perla

ZDROJ: YouTube

Překlad: St. Hroch/belobogSk